

Τὴν ὑπὸ 20 Ὀκτωβρίου ἀτὰς λογίαν τὸ κηδεμῶνος Κυρίου Ἰωάννου Ραφτάκη.

Ἀναγνῶν τὴν ἵπο 23 Δεκεμβρίου 1830 ἀνακεφαλαιώσιν τὸ Κυρίου Φάλκη Βαλσαμάκη ἐπιτρίπτων ἢ
Ἀκροσοθέτη τὴν τὸ κηδεμῶνος Ἰωάννου Ραφτάκη
Λαζαρὸν ὑπὲν ὅψιν τὰς ὑπὲν Αρ. 24 καὶ 29 πράξεις τὸ Δικαιστηρίου τέττα τῶν 12 καὶ 22 Ἰανουαρίου 1831, διῆς ἀνεβλήθη ἡ περὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης ἀπόφασις τε χάριν διασαφήσεων καὶ τὰ κατὰ συνέπειαν τέτταν παρεστιαθέντας ἔγγραφα.

Ἐξάγει:

Οτι ὁ Ἀλέξανδρος Μοναχὸς ἀποθανὼν πρὸ τριάκοντα περίπτετῶν ἐγκατέλιπε τρεῖς θυγατέρας ἢ διαδιαθήκης (μὴ ὑπαρχόσης ἕδη) διέταξεν ἐπίτροπον τὴν σύζυγον αὐτῷ Οὐρανίαν νὰ προκίσῃ τὰς θυγατέρας τῶν.

Οτι ἡ Οὐρανία ὑπανδρεύσασse ἐπεσίκισε τὰς τρεῖς αὐτῆς θυγατέρας, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἔναντι ἡ μήτηρ τῶν σέφανῶν Ἀλεξάνδρης καὶ Οὐρανίας Ραφτάκη ἐκ πρώτα γάμου, ἢ Κωνσταντίνη ἐκ δευτέρου γάμου, ἡ δὲ, ἡ σύζυγος τὸ Κυρίου Φάλκη Βαλσαμάκη Κ. Μαχᾶ, ἡ δὲ τρίτη ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος ἀπαντῆσαι.

Οτι κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Ἑλληνικῆς ἐγέρσεως σάπεθανεν ἡ Οὐρανία τὸ Ἀλεξάνδρα Μοναχοῦ, καὶ αὐθημερὸν συνηκλήθησεν αὐτὴν καὶ ἡ θυγάτηρ της ἡ καὶ μήτηρ τῶν διαληφθέντων σέφανῶν.

Οτι ἀποθανόσης τῆς Οὐρανίας, ἡ Μαχᾶ Βαλσαμάκη ἐλαβε δύο ἐλαμῶνας (τὸ γεροντικὸν λεγόμενον μερίδιον) καὶ ἄλλα τινὰ πράγματα, ὅμολογάς κτλ.

Οτι οὕτως ἔχόσης τῆς ὑποθέσεως, τὰ μὲν ὄρφανα Ἀλέξανδρος καὶ Οὐρανίας ἀπαγγέλτησε τὴν νόμιμην διαδοχὴν τῶν δύο αὐτέρω ἐλαμῶν, τὸ δεκαετοῦς προϊόντος αὐτῶν, καὶ τῶν λοιπῶν πραγμάτων, χειροτάτων κτλ.

Πρὸς δὲ τὴν παρεστίασιν τῆς διαθήκης τῆς ἀποθανότης προμήτορος τῶν Οὐρανίας, καὶ τὴν μεθ' ὄρκες Φανέρωσιν τῶν λοιπῶν πραγμάτων καὶ χειροτάτων, ὅσα αὗτη ἀποθανόσης εἰς τὴν οἰκίαν τὸ Φάλκη Βαλσαμάκη ἀφῆκεν. Ή δὲ Μαχᾶ Βαλσαμάκη συναρτεῖ εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐλαμῶν, ἀλλ' απαγγέλτησε, αὐτῷ συνεισφέρη τὴν προΐκα αὐτῆς, νὰ διασποραδῇ ἐλη ἡ πατρικὴ καὶ μητρικὴ ὄστια ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἡ μήτηρ τῶν σέφανῶν ἐσφερεῖδη διάφορας ἀκίνητα κτήματα βέλτια τῶν κτημάτων, ὅσα εἰς προΐκα ἡ Μαχᾶ ἐλαβε· πρὸς δὲ ὅτι κατενεράτησεν ὅλην τὴν χειροτικὴν πατρικὴν περιουσίαν συνιταμένην εἰς 65 χιλιάδας Γρ., ἐξ ὧν αἵτε τὸ ἐπιβάλον αὐτῆς μέ-

ρος, προθέτει δὲ ὅτι ἐλαβεν ὄλιγάτερον χιλίων Γρ. πράγματος ἀφ' ὅσα ἐν τῷ προικοσυμφάνῳ αὐτῆς δηλεῖνται.

Οτι ὁ κηδεμῶν τῶν ὄρφανῶν ἐπιφέρεις, ὅτι ἀντιπάρεχητις βελτίωσις εἰς τοὺς κτήματα, μὲτα ὅποιας ἐπροκιδητὴ μήτηρ τῶν σέφανῶν, τάττε ἔναντι ἀποτέλεσμα ἡ φιλοπονία τὸ πατρὸς τῶν ὄρφανῶν, ἢ ὡχι πλεονασμὸς γῆς.

Οτι ὁ σύζυγος αὐτῆς Φάλκης διόρκει ἥρηθι ὅτι ὑπάρχει διαθήκη τῆς πενθερᾶς αὐτῆς Οὐρανίας, δὲν αἴρεται δὲ ὅτι διαθήκη ἐγένετο ἀλλὰ μεθ' ὄρκες πάλιν προθέτει ὅτι ἐπομένως διεργάγη παρὰ τῆς αὐτῆς Οὐρανίας.

Οτι παρεκτὸς τῶν περὶ κληρονομιῶν δικαιωμάτων αὐτήσεων καὶ αὐταγήσεων τῶν μερῶν ὑπάρχεις καὶ βητήματα ανεξάρτητα τὸ κληρονομικὸν δικαίον, ὡς ἡ περὶ τῆς οἰκίας, ἐξαργυρώσεως ὄμοιογιῶν κτλ.

Εχοι δὲ ὑπὲν ὅψιν τὰς γνώμας τῶν συμβόλων ἢ
Παρέστηροῦ

Οτι, μὴ ὑπαρχόσης διαθήκης, ἡ διανομὴ τῆς κληρονομίας γίνεται ὡς ἐξ αὐδιαθέτει.

Οτι, μὴ ὑπαρχόσαν ἔτε διαθήκης τοῦ προπάτορος καὶ προμήτορος τῶν ὄρφανῶν, ἔτε προικοσυμφωνον τῆς μητρὸς των, ἀγνοεῖται, ἢτε τελευταῖς θέτηλησις τῶν διατεθέντων, καὶ ἀν ἡ μήτηρ των ἐλαβεν ἕστε (κατὰ τὸν λόγον τὸ κηδεμῶνος τῶν Ἰωάννου Ραφτάκη). μὲ τὴν Κυρίαν Μαχᾶ Βαλσαμάκη.

Οτι ἀποθανόντος πατρὸς αὐδιαθέτει ἡ μήτηρ προκιδεῖται τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐκ τῆς πατρικῆς ἔστιας ὄφειλει νὰ διαμερίσῃ καὶ διανέμῃ τὴν πατρικὴν ὄστιαν κατ' ἴσομερίαν εἰς αὐτάς.

Οτι κατὰ νόμον (Βιβλ. Ε. Τίτλ. Η. τῆς Ἐξαβίβλου) ἡ Μαχᾶ γυνὴ τὸ Φάλκη Βαλσαμάκη εὐλύγως αἵτε τὴν διανομὴν ὅλης τῆς πατρομητορικῆς ἔστιας, αὐτῷ δηλ. συνεισφέρει τὴν προΐκα αὐτῆς.

Οτι ἡ Μαχᾶ Βαλσαμάκη κατὰ νόμον (Βιβλ. Ε. Τίτλ. Ζ. τῆς Ἐξαβίβλου) ἀποθανόντων τῶν γεννητέρων αὐτῆς αὐδιαθέτων καλεῖται εἰς τὴν κατ' ἴσομερίαν κατάστασιν κληρονομίαν μετὰ τῆς αδελφῆς αὐτῆς τῆς μητρὸς τῶν ὄρφανῶν.

Οτι μὴ βώσης τῆς μητρὸς τῶν ὄρφανῶν τὸ ὄρφανα διαδέχονται αὐτήν.

Οτι δὲν ἀποδεικνύεται ἀν ὁ πατήρ τῆς Μαχᾶς ὁ καὶ πάππος τῶν ὄρφανῶν ἀποθανὼν ἀφῆκε χειροτικὴν κατάστασιν Γρ. 75 χιλιάδας.

Οτι ἡ Μαχᾶ Βαλσαμάκη δὲν σάπεδειζεν ὅτι δὲν ἐλαβεν ὅσα ἐν τῷ προικοσυμφάνῳ αὐτῆς δηλεῖται

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 23 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1881.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

8. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΚΟΠΕΛΟΝ ΚΤΛ. ΠΡΩΤΟ- ΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐντῷ συιεδριάσει τῆς 8 Ἰανουαρίου 1831 τῷ Προέδρου αὐτῷ Ν. Φλογκαίτε καὶ τῶν συμβέλων Κυρίων Γεωργίε Κερμιώτε καὶ Γεωργίε Καλοειδῆ.

Ἀναγνῶν ἀγωγὴν τῶν ὄρφανῶν Ἀλεξάνδρες καὶ Οὐρανίας τῷ ἀποθανόντος Κωνσταντίνου Ραφτάκη τῶν 28 Αὐγούστου 1830, διῆς ἀναφέρεται, ὅτι ἡ προμήτωρ αὐτῶν Οὐρανία Γαλανένα τελευτήσασα κατὰ τὸ πρῶτον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανασάσεως ἔτος ἐγκατέλιπε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ δύο ἐλαῖνας (τὸ γεροντικὸν λεγόμενον μερίδιον). ὅτι ἡ ἀποθανόσα προμήτωρ των ἔχει δύο θυγατέρας τὴν μητέρας δηλαδὴ τῶν ἀναφερομένων, ἥτις ἐτελεύτησε συγχρένως μετὰ τῆς προμήτορος τῶν, καὶ τὴν Μαχά σύζυγον τῆς Κυρίας Φάλκη Βαλσαμάκη. ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς προμήτορος ὁ Κ. Φάλκος ἴδιοποτέ τὴν ὀστίαν της, τὴν δὲ διαθήκην αὐτῆς Φυλάττει ἐν κρυπτῇ. Μετὰ τὴν ἔκθεσιν δὲ ταύτην αἴτεσιν:

Α'. Τὴν νόμιμον δικαιομήν τῶν δύο ἑρθέντων ἐλαζώνων μετὰ τῶν καρπῶν αὐτῶν δέκα εἶται.

Β'. Τὴν παρεστασιν τῆς διαθήκης.

Γ'. τὴν καταβολὴν τῶν χρημάτων, ἵσσα ὁ Φάλκος ἐλαβεν ἔξι ἔξαργυρώσεως διωφέρων ὅμολογῶν τῆς κατὰ τὸν περὶ τότων κατάλογον καὶ

Δ'. Νὰ φανερώσῃ ὁ ἐναγόμενος Φάλκος διῆρκου τὶ ἔγεινε τῆς ἀποθανόσης προμήτρος των ἡχηματικὴ κατάστασις, αἱ ἀνεξαργύρωτοι ἡμέραι, καὶ ἄλλα εἰδίσματα.

Λαβὸν ὑπὸψιν τὸν ἐπισυναπτόμενον κατάλογον τῶν παρετῶν τῆς Φάλκη συναχθέντων χρημάτων συμποσεμένων εἰς Γρ. 2427 καὶ εἰς τὸ ἐφεξῆς εἰδίσματα: 4 ὑπεκάμιστα μελαγματοκεντημάτα, 1 ζευγάρι κλειδιωτήρων χρυσῶν, 1 ἡμίσια ἀργυρᾶ κεχρυσωμένη, 1 φυστάνι κρεμαστή.

Λαβὸν ὑπὸψιν τὴν ὑπὸλογισμοῦ 4 πεντάζευτην τῷ Πρωτοκλήτου τῶν Βορείων Σποράδων τῶν 30 Σεπτεμβρίου 1830.

Ἀναγνῶν τὴν ὑπὸλογισμοῦ 6 Οκτωβρίου 1830 ἀπόλυταν τὴν καταγωγὴν τῆς Κυρίας Φάλκη Βαλσαμάκη

ἐπιτρόπῳ τῆς συζύγων αὐτῆς Μαχᾶς, διῆς ἀναφέρεται, ὅτι κατὰ τὴν διαθήκην τῷ τελευτήσαντος πατρός της, ἡ μήτηρ ὥφειλε νὰ δώσῃ εἰς ἐκάσην τῶν τριῶν θυγατέρων της αὐτὰ 100 πορτοκαλόδενδρα, καὶ αὐτὴ νὰ κρατήσῃ 150 διὰ τὰ γηρατεῖά της, ἡ δὲ λοιπὴ ὀστίατα νὰ διαμοιραθῇ κατ' ἴσομερίαν εἰς τὰς θυγατέρας της, ἀλλ' ἡ μήτηρ τῶν ὄρφανῶν ἐπραξετοῦ ἐνευτίον σφετεριδεῖσσα ἐναὶ ἀμπελῶνα, δύο ἐλαζώνας, ἕνας οἶκον, μίαν ἀποθήκην καὶ τὰ 150 πορτοκαλόδενδρα, πρὸς δὲ ἐναὶ ἀγρὸν καὶ ἐναὶ οἶκον ανήκοντα εἰς τὴν ἀναφερομένην ἐπὶ δικαιώμαστι Φερνῆς. ὅτι ὁ πατήρ τῆς ἀναφερομένης ἀφῆκε χρηματικὴν κατάστασιν 75 χιλιάδας Γρ. ἔξι ὡν αἱ 10 χιλιάδες ἔξαργυρώσεων ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς σωτηρίας της, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν τῆς αὐτῆς 16,500 Γρ. ἐπὶ λόγῳ προικὸς καὶ δὲν ἐλαβεν εἰμὶ Γρ. 5,000.

Οτι ἡ μήτηρ της ἔκαμε διαθήκην, ἀλλ' ἐπομένως τὴν ἔβρηζεν.

Οτι ἐλαβε παρετῶν τῆς μητρὸς αὐτῆς ὅμολογίας την κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον κατάλογον, τὰς ὄπιας μετὰ ἐπτὰ ἔτη ἐδυνήθη νὰ ἔξαργυρώσῃ ὅσα εἰς μημόσυνα ἔξαρδευσε κτλ. τὰς δὲ ἄλλα εἰδίσματα, ἥτοι κλειδιωτήρα, φυστάνι, κτλ. τὴν ἀδεύθησαν ἐπὶ λόγῳ προικὸς καὶ τῇ ὀφέλονται εἰστέτε εἰς συμπλήρωσιν τῷ προκοσυμφώνῳ εἰδίσματα χιλίων Γρ.

Οτι ὑπάρχει ἐν ὄσπητιον εἰς τὴν ἐνιρίαν τῆς Φανερωμένης αὐτῆς εἰς αἱμόφορα τὰ μέρη, αἱφοῦ τὰ ὄρφανά καταβίλλωσι τὰ εἰς ἐπισκευὴν των ἔξαργυρώσεων εἰδίσματα Γρ. 200, τὰ ὄποιας ἡ μήτηρ ἐδανέσθη παρετῆς.

Οτι ἴπαρχει καὶ ἐν περιβόλιον κτλ. Μετὰ τὴν ἔκθεσιν δὲ ταύτην αἵτε νὰ γένη συνεισφερὰ τῆς προκοπῆς αὐτῆς καὶ ἐπομένως νὰ διαμοιραθῇ ὅλη ἡ πατροκηπτορικὴ ὀστίατων ἔξι ἰσου πρὸς δὲ ὅτι ὑπάρχει καὶ ἔτερον ὄρφανὸν ἀδελφὸν τῷ Ἀλεξάνδρε καὶ Γεωργίᾳ οὐρανίᾳ κτλ.

Ἀναγνῶν τὴν ὑπὸλογισμοῦ 6 Οκτωβρίου 1830 ἀπάντησιν τὴν καὶ ἀπολυταν τῆς Κυρίας Ιωάννης Ραφτάκη νομίμης κηδεμῶν τῶν ὄρφανῶν κατασταθέντος διὰ τῆς ὑπὸλογισμοῦ 118 πεντάζευτης τῷ Δικαστηρίῳ τῶν 15 Σεπτεμβρίου 1830, τὴν ὑπὸλογισμοῦ 15 Οκτωβρίου ανταπολυταν τὴν καὶ ἀπάντησιν τῆς Κυρίας Βαλσαμάκη ἐπιτρόπῳ τῆς συζύγων αὐτῆς Μαχᾶς.

όμολογες δὲ ὅτι ἔλαβεν εἰς μετρητὰ δύο χιλιάδας Γρ.
περιπλέου.

Οτι κατὰ τὸ Κεφ. ΛΒ τῆς Πολιτικῆς Διαδικ-
σίας τὴν μεταξὺ συγγενῶν μέχρι τετάρτων Σαβμὲ
ζητήματα μὴ αὐθορῶντα τὸν ιληρονομικὸν δίκαιαντα.
τυμβιβάζονται ὑπὸ οἰκογενειακῆς συμβολίας, οὐ μὴ
πιτυγχανομένες τὸ συμβιβασμοῦ δικάζονται διαγνη-
τικῶς.

Αποφασίζει.

Α'. Ἡ Κυρία Μαχώ σύζυγος τῆς Φάλκης Βαλ-
σαμάκην καὶ φανερώσῃ μεθ' ἄρκεις ἐνώπιον τῆς Δικα-
σηρίας τέττα τὰ πράγματα, χρήματα, ομολογίας,
κλ. ὅσα η μήτηρ αὐτῆς Οὐρανίας ἐγκατέλιπεν
ἀποθανότα εἰς τὰς χεῖράς της.

Β'. Ἡ αὐτὴ Μαχώ να συνεισφέρει εἰς αὐτὰ καὶ
εἰς τὴν φανερὰν σύσιαν καρπὸν αὐτῆς τὰ πατέρες
της Ἀλεξάνδρην καὶ τῆς Μητρός της Οὐρανίας τὴν
προΐκα αὐτῆς.

Γ'. Τὰ τέκνα τῆς ἀποθανούσης αδελφῆς της
Μαχῆς τῆς καὶ συζύγου ποτὲ τὴν ἀποθανόντος Κων-
σαντίνης Ραφτάκην καὶ συνεισφέρωσιν ὥσαύτως τὴν
προΐκα τῆς μητρός των.

Δ'. Γενομένης τῆς συνεισφορᾶς, η Μαχώ Βαλσαμά-
κη θέλει ιληρονομίσει τὴν πατρομητορικήν των σύσιαν
εἰς ήμισεις μετὰ τῶν τέκνων τῆς ἀποθανότης αδελ-
φῆς αὐτῆς συζύγων τὴν ποτὲ Κωνσαντίνης Ραφτάκη.

Ε'. Ἡ συνεισφορά θέλει συνίσασθαι εἰς τὴν δικι-
μασίαν τῶν προικῶν τῶν μερῶν.

ΣΤ. Ἡ δικιμασία τῶν αἰκινήτων θέλει γένεις ὅχι
εἰς τὴν σημερινὴν κατάσασιν τῶν κτημάτων, ἀλλ' ὡς
ἐγγύισα εἰς τὴν κατάσασιν, εἰς ἣν ἢσαν ὅτε μετέβησαν
εἰς τὴν ἔχοσιαν τῶν μερῶν.

Ζ'. Ἡ παρέσσει αὐτόφασις θέλει ἐνεργηθῆ τρεῖς
μῆνας μετὰ τὴν διὰ τῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν της,
ἴαν δὲν ὑπάρξῃ κάμμισσα ἀντίσασι.

Η'. Θέλει συγκροτηθῆ σικογενειακὸν συμβέλιον ἐκ
τῶν δευτέρων συγγενῶν τῶν μερῶν διὰ να συμβιβάσῃ
τὰ λοιπὰ ζητήματα αὐτῶν.

Θ'. Τὰ μέρη θέλει πληρώσει εἰς ήμισεις εἰς τὸ
Δικαστικὸν Ταμεῖον τὰ δίκαια τῆς παρέσσης αὐτοφά-
σεως, Φ. 42.

Ι'. Ἡ παρέσσει αὐτόφασις ἔναιε ἐφέσιμος, ἀλλ'
ἐντὸς ὅκτω ἡμερῶν αὐτὸς ηγωνοποιηθῆ εἰς τὰ μέρη
Ἐκρίθη καὶ αὐτοφασίδη τὴν 29 Ιανουαρίου το.
1831. Ἐν Σκοπέλῳ.

Ο Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΙΤΗΣ.

Ο Γραμ. Γ. Κωνσαντίνιδης.

Ἄρ. 309. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΣΚΟΠΕΛΟΥ ΚΤΛ.

Ο Κύριος Μιχαὴλ Πετζάσας Ολύμπιος, ἀπών τῷ
Κράτει, ἐγκαλεσθεὶς ἐνώπιον τῆς Δικαστηρίας τέτοιο
παρὰ τῷ Κυρίῳ Α. Οἰκονομίδᾳ, ὃς συλλαβὼν πεύτον
κατὰ τὸν Νοεμβρίου τῷ 1822 κατὰ Θάλαισσαν
διευθυνόμενον εἰς Σκιάθον, ἡδεπάσας χρήματα καὶ
διέφορα εἴδη αὐτῷ ὅλικῶς συμποσέμενα Γρ. 4,700,
προσεκλήθη παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ διὰ τῆς ὑπὲρ Άρ.
164 γνωστοποίησες τῶν 23 Οκτωβρίου 1830,
διὸ να ὀνομάσῃ ἐν προθεσμίᾳ 24 ἡμερῶν τὸν ἀπὸ^{τὸ}
μέρες τῷ διαιτητὴν, ὑπαγομένης τῆς διαφορᾶς εἰς
τὸ ΙΒ'. Ψήφισμα τῆς ἐν "Ἄργει Συνελεύσεως, καὶ
ταύτοχρόνως να παρεστάσῃ τὴν απολογίαν τῷ διαι-
τοροσώπως η δι' ἐπιτρόπῳ.

Ἡ προθεσμία παρῆλθε καὶ ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐνεφα-
νίσθη, μήτε ἐπίτροπον κατέσησεν. Οθεν

Τὸ Δικαστηρίον ἡ δεύτερον καλεῖ ἥδη τὸν ἀπόντας ἐνε-
γόμενον Μιχαὴλ Πετζάσαν Ολύμπιον, παραχθεῖν
αὐτῷ προθεσμίαν δύο μηνῶν, αὐτὸς ηδὲ παρεῖσται
δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφεμερίδος, ἵνος ἐμφανισθῆ ὡς
προείρηται, καὶ ὀνομάσῃ τὸν διαιτητὴν τῷ παρελθόντε
δὲ καὶ ταύτης ἐν ἀπεστίᾳ τῷ, τὸ Δικαστηρίου θέλει
ἐνεργήσει τὰ κατὰ τὸν νομὸν.

Ἡ παρέσσει θέλει κηρυχθῆ μεγαλοφώνως ὑπὲρ Αιγα-
νομικῆς ὑπηρέτης ἐν τῷ μέσω τῆς πλατείας τῆς πόλεως
ταύτης αὐτίγραφα διατίθεται θέλειν κολληθῆ εἰς τὴν τέ-
λευταίαν κατοικίαν τῷ ἀπόντος, εἰς τὴν Θύραν τῆς Δι-
κασηρίας, καὶ ἔτερον θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἘΦ-
εμερίδος.

Ἐν Σκοπέλῳ, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1831.

Ο Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΙΤΗΣ.

Ο Γραμματεὺς Γ. Κωνσαντίνιδης.

Ἄρ. 2202. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΩ-
ΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ο Γεώργιος Μακρυγιανόπουλος Γκέγκας ἐκ Πα-
λαιοχωρίας τῆς ἐπαρχίας Μαλανδρίνης, ἐγκαλεσθεὶς
τῷ Δικαστηρίῳ τῷτο παρὰ τῆς Ἀγιορίας Σαλώνης
δι' αἰγαγῆς τῆς ὑπὲρ Άρ. 1086 τῆς 14 Σεπτεμβρίου

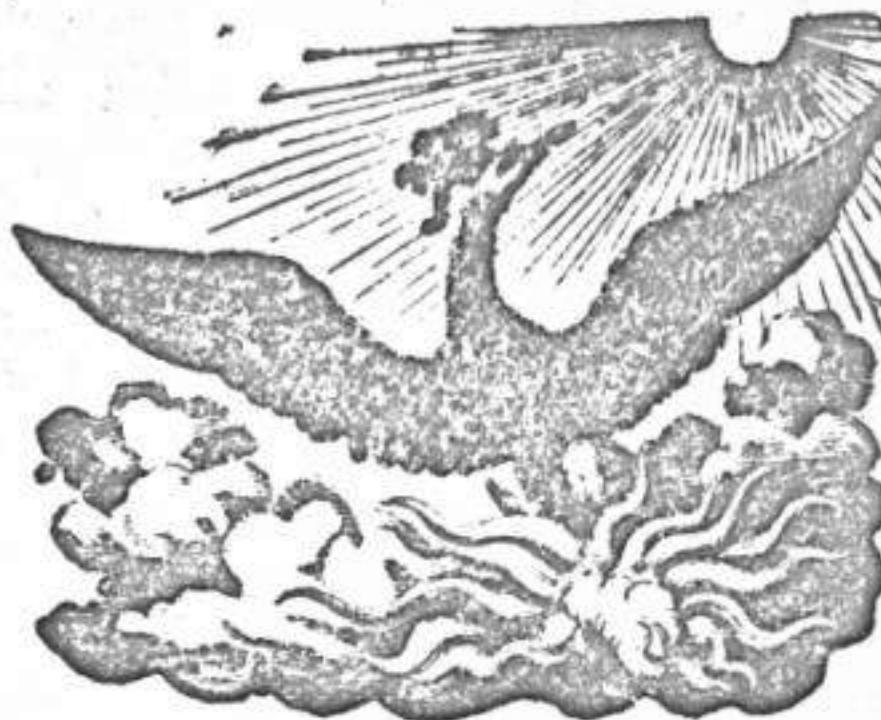
Αριθ. 23.

"Ετος ΣΤ"

EN ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅποιας φύσεως καὶ ἀν εἶναι, καὶ ὅποιας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἀν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 52.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν πέρας εἰς τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας διαπραγματεύσεις περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὅποιον νὰ λάβουν ἐκτέλεσιν αἱ διατάξεις τοῦ Ἐ Ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεί ἑθνικῆς συνελεύσεως διὰ τὰς ἀποζημιώσεις, τὰς ὅποιας ἀπαίτουσι πολῖται τῶν ναυτικῶν νήσων καὶ αἱ κοινότητες αὐτῶν.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀφίσωμεν καὶ εἰς τοὺς πρώτους καὶ εἰς τὰς δευτέρης πλήρη καὶ ἐντελὴ ἐλευθερίαν νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν τελειωτικὴν ἐκπεραίωσιν τῶν αἰτιμένων ἀποζημιώσεων ἢ δὶς ἐκκαθαρίσεως, ἢ δὶς συμβιβασμοῦ.

Ἐπιθυμοῦντες τελευταῖον νὰ εὔκολύνωμεν, καθ' ὃσον αἱ περιστάξεις καὶ οἱ πόροι τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέπονται, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄνω εἰρημένου ψηφίσματος.

Διατάττομεν.

Αἱ Συσταίνεται πενταμελῆς Ἐπιτροπὴ, ἡ ὅποια ἐπιφορτίζεται νὰ ἐπιχειρισθῇ μεταχῶν πολιτῶν τῶν Ναυτικῶν Νήσων τῶν ἔχοντων δικαιώματα ἀποζημιώσεως, καὶ μετὰ τῶν Κοινοτήτων τῶν αὐτῶν νήσων, ἢ ἀνταὐτῶν μετὰ τῶν ἐπιτρόπων πληρεξουσίων των, τὴν τελειωτικὴν ἐκπεραίωσιν τῶν ἀποζημιώσεων ἢ δὶς ἐκκαθαρίσεως, ἢ δὶς συμβιβασμοῦ.

Β. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὗτη θέλει λάβει εἰς ωριμον σκέψιν τὰς ἀναφορὰς, τὰς ὅποις διεύθυνχην πρὸς ὑμᾶς αἱ εἰς τὴν ἐμβριθῆ ταύτην ὑπόθεσιν ἐναχοληθεῖσαι δύω ἐπιτροπαῖ.

Γ. Καθ' ὃσον ἢ συστήνεται ἐπιτροπὴ θέλει συμφωνεῖ περὶ τῆς τελειωτικῆς συνδιαλλογῆς μετὰ τῶν ἔχοντων δικαιώματα ἀποζημιώσεως, ἢ μετὰ τῶν ἐπιτρόπων πληρεξουσίων των, θέλει λεπτομερῶς ἀναφέρεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἵνα δυνηθῶμεν, συμμορφούμενοι μὲ τὸ γ ἄρθρον τοῦ Ἐ Ψηφίσματος τῆς Δ ἑθνικῆς συνελεύσεως, νὰ λάβωμεν τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας, καὶ νὰ διατάξωμεν τὰ κατα συνέπειαν.

Δ. Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει γνωστοποιῆσει διχ τῶν Διοικητῶν τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τοὺς ἔχοντας δικαιώματα ἀποζημιώσεως, καὶ θέλει τοὺς προσκαλέσει νὰ παρουσιασθοῦν εἰς αὐτὴν, ἢ ἐκατοσ διὶδιόν του λογαριασμὸν, ἢ πολλοὶ συγάματα, ἢ ἐπίτροποι πληρεξουσιεῖ των, ὅπως καταλληλότερον θέλειν τὸ νομίσει.

É. Όνομαζονται μέλη τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Δ. Καμπάνης, οἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖς, ἐν τῶν μελῶν τῆς Ναυτικῆς Τηπηρεσίας ἐναλλάξ, καὶ ὁ Κύριος Χ. Λαζαρέας Δρυόπης.

Ο ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 20 Μαρτίου 1831.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπευσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως τῆς Κυβερνήσεως ΕΠΙΦΑΝΗΣ

Αρ. 53.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν διευθυντῶν πλοίων τῶν ναυτικῶν νήσων, οἵτινες, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ὑπῆρχεται ἀμισθί τὴν πατρίδα, δὲν ἀσήλαυνται μέχρι τῆς ὥγας οὐδεμίαν ἀποζημιώσιν.

Θεωροῦντες, ὅτι, κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Ε Ψηφίσματος τῆς Δ ἑθνικῆς Συνελεύσεως, ἐκδοθεῖσα τὴν 29 Ιουλίου, ὁφείλεται εἰς αὐτοὺς ἀποζημιώσις.

Θεωροῦντες, ὅτι, ἐπὶ τοῦ παρόντος, οἱ ἔντεροι οὗτοι πολίται πάσχουσιν ἐξ αἰτίας τῆς βοσδύτητος τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν μεγαλητέρων ἀποζημιώσεων, τὰς ὅποιας ζητοῦνται εἰς πρόκριτοι τῶν συμπατριωτῶν των.

Θεωροῦντες, ὅτι εἴναι ἔργον δικαιουσίας νὰ δώσουμεν εἰς αὐτοὺς ταχεῖαν περιθαλψίαν.

Διατάττομεν.

Α'. Συσταίνεται Ταξιαρχικὸν σῶμα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ναυτικῶν.

Β'. Θέλουν καταταχθῆ εἰς τὸ σῶμα τοῦτο οἱ διευθυντῶν πλοίων, οἵτινες, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ὑπηρέτησαν χρηστοὶ νὰ λάβουν κάμπιαν ἀντιμισθίαν, καὶ δὲν εὑρίσκονται κατὰ τὸ παρόν εἰς κάμπιαν. Θέσιν δημοσίου ὑπηρεσίας. Αὐτοὶ θέλουν λογίζεσθαι ὑπὸ τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλει ἐκλέγει, ἀπό τοις οὓς χρείαται καλέσῃ, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἑθνικῶν Ναυτικῶν.

Γ'. Θέλουν λαμβάνει μητριαῖαν ἀντιμισθίαν, τῆς ὥσπειας τὸ ποσὸν θέλει μᾶς προσῆληθῆ ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἐπίτροπον.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ.

Ἐποικία Φοίνικες 36

Ἐξαρπνιαία 18

Τριψηνιάδι 9

Λί συνδροματικόντας ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰς λειτά μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοὺς Ἐπιστάτους τοῦ Τεχνοδρομείου.

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δ'. 'Η Ἐπιτροπὴ αὐτῇ σύγκειται ἀπὸ τὸν νῦν Πρόεδρον
τῆς Γερουσίας, ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ τῶν
Ναυτικῶν Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τὸν Ναύαρ-
ην Κύριον Α. Μιαούλην, ἀπὸ τὸν Ἀντιναύαρχον Κύριον
εώργιον Ἀνδροῦτσον καὶ ἀπὸ τὸν Μοίραρχον Κύριον
Λαζάρην.

Ε'. Οἱ διευθυνταὶ πλοίων, ὅτινες συνιστῶσι τὸ Ταξιαρχικὸν σῶμα τοῦ Ναυτικοῦ, θέλουν πάύσειν ἀπολαμβάνοντας μηνιαῖαν ἀντιμισθίαν, καθ' ἣν στριγμὴν λάζουν τὴν πατείζημιώσιν, τὴν ὅποιαν τοῖς ὑπόσχεται τὸ ἄω εἰρημένον γῆφισμα τῆς Δέουσας Εθνικῆς Συνελεύσεως.

«Ο ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς διατάττεται νὰ ἔκτε-
λέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 20 Μαρτίου 1831.

Δ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

'Eκ Ναυπλίου, 24 Μαρτίου.

Σήμερον τὸ πρωΐ ἐπανῆλθε τὸ ἀτμόπλουν ὁ Ἐρμῆς φέρον τὸν Κυθερνήτην ἐκ Πάρου, ὅπου εἶχεν ὑπάγει ἡ Α. Ε. ἀπὸ τὴν παρελθοῦσαν ἔβδομάδα.

— Κατ' αὐτὰς περιμένεται νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα ὁ Ναύαρχος Κύριος Μάλκολμος ἐκ Μάλτας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΑΗΣΕΙΣ.

'Eκ Βερολίνου, 28 'Ιανουαρίου.

Καθ' ὅλας τὰς εἰδήσεις, τὰς ὁποίας λαμβάνομεν ἐκ τῆς Δυτικῆς "Ρωσσίας, ἀπειρού καθοπλισμοὶ γίνονται κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος" οἱ δρόμοι οἱ ἀπὸ Πετρουπόλεως εἰς Βίλναν φέροντες σκεπάζονται ἀπὸ στρατεύματα, εἰς τρόπου ὡστε δοκιμάζονται πολὺν κόπον οἱ ὁδοιπόροι· νὰ διέρχωνται διὰ τῶν αὐτῶν ὁδῶν. Εἶχεν ἀναγγελθῆστι κατ' ἀρχὰς τοῦ Φεβρουαρίου ἔμελλον γὰρ ἔλθωσι 30,000 ἐκ τῆς Φρουρᾶς τῆς Ρίγας, οἵτινες ἀπό τινων ἐνδομάθων εἶχον ἀναχωρήσει ἐκ τῆς Πετρουπόλεως καὶ 7ῶν πέριξ, ὅπου ἦσαν καλεσκηνωμένοι.

Ἐκ Πετρουπόλεως, 31 Ἰανουαρίου.

Τὴν 28 τοῦ ἐνεστῶτος ἔρθασεν ἐδὼ ὁ Κύριος Μορτίμαρτος, ἔκτακτος Πρέσβυτος τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων. Τὴν ἐπικύριον δὲ ἐδέγχθησαν αὐτὸν εἰς ἐντευξιν ὁ Αύτοκράτωρ καὶ η δύτοκροτόρισσα.

Διὸς προκηρύξεως τοῦ Αἴτιορχτορες τῆς 16 Ιανουαρίου,
δημοσιευθείσης σήμερον εἰς τὰς ἐφημερίδας μας, διατάττονται
τὰ ἔξι:

α. Νχ στρατολογηθῶσι κατὰ πᾶσαν τὴν ἐπικράτειαν ἔξαιρουμένης τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Βεσσαραβίας; δύο ἀνὰ τὰς πεντακοσίας ψυχές.

β. Νὰ ἀναβληθῇ τὸ καθυστεροῦσαν ἥμισυ τῆς στρατολογίας τῷ ἐπαρχιῶν Χερσόνεως, Αἰκατερίνος λάζης, Πολτάνας, Οὐ-

χραινίας, Κιέρας καὶ Πεδολίδης μέχρι τῆς ἐπερχομένης στρατολογίας.

γ. Να ἐκτελεσθῇ ἡ στρατολογία αὗτη κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις καὶ κατὰ τὸ γέον ψήφισμα τὸ εἰς τὴν Γερουσίαν σταλέν μετὰ ταύτης τῆς προκηρύξεως.

Δρομήν δὲ τοῦ μέτρου τούτου ἀναφέρει ἡ πρωτότυπης
τὸν πολὺν θάνατον τὸν ἐπικρατήσαντα εἰς τὸ σῷοάτευμα
ἐπὶ τοῦ τελευταίου κατὰ τῶν Τούρκων πολέμου, καθὼς
καὶ τὰς ἀπὸ τῆν πανώλην καὶ τὴν χολὴν ῥροιαν προξενε-
θεῖσας φθοράς.

Ἐκ Βαρσοβίας, 5 Φεβρουαρίου.

‘Ο στρατηγὸς Ζυμίρσκης ἔλαβε τὴν ἀ τοῦ ἐνεστῶτος διαφόρους ἀναφορὰς περὶ τῆς προχωρήσεως τοῦ’ Ρώσου στρατηγοῦ Γεῖσμαρ ἐοχομένου ἐκ τῆς Λουκόθης κατὰ τῆς Σιενίκας. ‘Ο Πολλωνὸς στρατηγὸς Δεβερνίκης διαβὰς τὴν Βίσουλαν (Vistule) παρὰ τὴν Μνιζέναν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σανδομίρ, ἀπάντησε τὴν ἀ τοῦ μηνὸς κατωτέρῳ τῆς Στοκζέκας (14 μίλια μακρὰν τῆς Βαρσοβίας) τὴν Ρωσσικὴν προσβοφυλακὴν συγκειμένην ἐξ 7,000 Κοσάκων διοικουμένων ἀπὸ τὸν Δοῦκα τῆς Βιρτεμβέργης, καὶ ἔχόντων ἐξ κανόνια. Συνεκροτήθη τρεμερὰ μάχη· 200 ἔχθροι ἐφονεύθησαν, καὶ τόσοι ἄλλοι αἰχμαλωτίσθησαν· πέντε δὲ κανόνια ἐκριεύσαμεν.

Κατὰ δὲ τὴν ἀναφορὰν τοῦ στρατηγοῦ Δεβερνίκη, εἰς τὴν μάχην ταύτην συγκριστηθεῖσαν τὴν 2 Φεβρουαρίου, οἱ Πολλωνοὶ ἐκυρίευσαν 11 κανόνια μετὰ τῶν πολεμεφοδίων καὶ ἔπειρον 230 αἰχμαλώτους, ἐν τοῖς 2 λοχαγοῖς, εἴς οὐαλοχαγὸς καὶ 2 σημειοφόροις, καὶ 400 Ρῶσσοι ἔπεισον εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἐξ ὧν εἴς ἀντιστράτηγος, εἴς συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ καὶ 20 ἔτεροι ἀξιωματικοί· Ἐκ δὲ τῶν Πολλωνῶν 16 μὲν ἐφονεύθησαν 18 δὲ ἐπληγάθησαν.

'Eκ τῶν μεθορίων τῆς Σιληνίας καὶ Πολλωνίας, 6 Φεβρουαρίου.

Απὸ τοὺς ἐκ τῆς Πολλωνίκες ἔρχομένους μανθάνομεν ὅτι
ἐν σῷμα τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ταῦ
στρατηγοῦ Γεῖσμαρ διεπέρχεται τὴν Βίσουλαν κατὰ τὴν Που-
λάσην· ἔγεινε δὲ μάχη, κατὰ τὴν ὥποιαν ἐνίκησαν οἱ Ῥω-
σοι, καὶ μετέπειτα εἰσῆλθον εἰς τὴν Ραδόμ, ὅθεν ἐξακολου-
θοῦν νὰ προχωρῷον κατὰ τῆς Φοζύνης. Λέγεται δῆμοίως ὅτι ὁ
στρατηγὸς Ροσνιέκης συνεκρότησεν ἐν Πουλστώκη μάχην, οὗτοις
ἔγεινεν ὀλεθρίος εἰς τοὺς Πολλωνοὺς, καὶ μετὰ τὴν ὥποιαν
οὗτοι ἔστειλχν πλήθος τραυματισμένων εἰς τὴν Βαρσοβίαν.

Η τῆς Σιλησίας ἐφημερὶς τῆς 6 Φεβρουαρίου λέγει. α Τὴν
ῶραν ταύτην μηνθάνομεν ὅτι μία μοῖρα Κοσάκων διεπέρασσε
τὴν Βίσουλχν, πεπηγμένον ἔτι ὄντα τὸν πόταμὸν, κατὰ
τὴν Γύραν, τέσσερα μίλια χειμένην ἀνωτέρω τῆς Βαρ-
σοβίας, καὶ ὅτι τὸ σῶμα τοῦτο διακόπτει πᾶσαν συγκοι-
νωνίαν τῶν μεγάλων δρόμων τῶν ἀπὸ τῆς πρωτευούσης
εἰς τὴν Κοζκοβίαν καὶ Καλισχην φερόντων. Ο Φώσσος στρα-
τηγὸς Κρέης εἰσῆλθε μετὰ τῶν στρατευμάτων του εἰς
τὴν Πουλάριαν.

‘Ο Αύστριακός Παρατηρητής περιέχει ειδήσεις ἐκ Κρα-
κοβίας ἀπὸ αὐτοῦ Φεβρουαρίου, αἵτινες ἐπιβεβαιοῦν τὴν φή-
μην, ὅτι οἱ Ρώσοι διέβησαν τὴν Βισσυλαν κατὰ τὴν ἐπαρ-
χίαν Ραδόμ παρὰ τὴν Ταρλόβιαν καὶ Γλυνισκήν.

(Le Temps.)

'Εκ Λονδίνου, 10 Φεβρουαρίου.

'Ἐν τῇ χθεσινῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Κοινῶν Συνεδρίου ἐγένετο συζήτησις περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν πολεμικῶν.

'Ο Κύριος Βύννος εἶπε: Πρώτην φοράν τώρα ἔτι τῆς χρῆστος μου εὑρίσκομαι ἀναγκασμένος νὰ προτείνω αὐξῆσιν τοῦ καταλόγου τῶν στρατευμάτων ἀντὶ ἐλαχιστώτερος. 'Η ζήτησί μου ὅμως αὗτη δὲν θεμελιώνεται εἰς τὴν ἀνάγκην ἐνοπλουμένου μεσολαβήσεως· δὲν εἶναι τοιαύτη ἡ διάνοια τῆς Κυβερνήσεως, αὐτὴ νομίζει ὅτι ἡ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας κατάστασις εἶναι πολλὰ ἵκανη, ὥστε νὰ δικαιολογήσῃ παρομοίαν αὐξῆσιν. Ζητεῖ λοιπὸν ἡ ἐπιτροπὴ ὥστε εἰς τῆς ξηρᾶς δυνάμεις τοῦ ἡνωμένου βασιλείου κατὰ τὸ ἐργόμενον ἔτος ν' αὐξῆσωσιν εἰς 88,496 ἄνδρας, ἔξαιρουμένων ὧν ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ ὑπηρετούντων συνταγμάτων.

'Ο Συνταγματάρχης Δάδιες μέμφεται ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν στράτευμα εἶναι πολυϊξόδον· συγκρίνατε τὰς δαπάνας αὐτοῦ μὲ τὰς δαπάνας τῶν ἀλλογενῶν στρατευμάτων, καὶ θέλετε ἐκπλαγῆ. Τὸ στρατευμά μας καὶ τὸ πυρσοβολικόν μας δαπανᾷ ἐξ ἑκατομμύρια Λίτρας Στερλίγγων, καὶ μὲ τὰ χρήματα ταῦτα κρατοῦμεν 96 χιλιάδας ἄνδρας εἰς τὰ ὄπλα. Τὸ Γαλλικὸν στράτευμα ἐπὶ τῶν Βουλδώνων συνιστατο ἐκ 250 χιλιάδων ἄνδρων, καὶ ἐδαπανῶντο εἰς αὐτὸ μόνον πέντε ἑκατομμύρια καὶ 200,000 Λίτρ. Στερλ. καὶ ὅμως βλέπομεν ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Λαφρίτου ὅτι αἱ δαπάναι αὗται εἶναι πολλὰ μεγάλαι.

'Ο Κύριος Βωμόντος στοχάζεται ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσίας ἐπιβήτει σπουδαιοσάτην προσοχὴν, καὶ κάμψει καλὰ ἡ Κυβερνήσεις ν' αὐξῆσῃ τὸ στράτευμα.

'Ο Κ. Οκονέλ: 'Ἐρρίθη ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Ἰερανδίας ἀπαιτεῖ αὐξῆσιν τοῦ στρατεύματος, ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Ἀγγλίας ἀπαιτεῖ αὐξῆσιν τοῦ στρατεύματος, ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Γαλλίας ἀπαιτεῖ αὐξῆσιν τοῦ στρατεύματος, καὶ ὅτι πρὸ πάντων ἡ κατάστασις τῆς Ῥωσίας ἀπαιτεῖ αὐξῆσιν τοῦ στρατεύματος. 'Αρα, διὰ νὰ πολεμήσωμεν τὴν Ῥωσίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἰερανδίαν τί ζητοῦν 7,000 ἄνδρας; Κατὰ ἀλήθειαν εἰς τὸ στράτευμα τοῦ Κυρίου Βύννου ἀρμόζει «τὸ ὡδυνεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦνο».

'Ο Κύριος Ἀρδιγές: Κάνεις πλειότερον ἀπὸ ἐμὲ δὲν ἀποδέχεται τὴν αὐξῆσιν τοῦ στρατεύματος, τὴν ὄποιαν σᾶς ζητοῦν. 'Η κατάστασις τοῦ τέλου τὴν ζητεῖ, καὶ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γινόμενα τὴν ζητοῦν ὅχι ὀλιγάλειον. 'Ἐλαλήθη περὶ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου Λαφρίτου. 'Τοπερώτερον θέλω ζητήσεις διαταρήσεις περὶ τούτου ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ δὲν ἀμφ. βάλλω ὅτι σπεύδει νὰ μὲ τὰς δώσῃ. Σήμερον δὲ δέλω ἐνασχοληθῇ μόνον περὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Γάλλου Ὑπουργοῦ. 'Αναβαίνει εἰς 47 ἑκατομμύρια Στερλ. Λιτρῶν, ἐξ ὧν ἐνέα ἑκατομμύρια ἀπονέμονται εἰς τὸ στράτευμα, καὶ τὸ στράτευμα τοῦτο πρέπει νὰ ἀναβῇ κατὰ τὸν ἀριθμὸν εἰς 434,000 πεζικὸν, καὶ 46,000 ἵππων. 'Ἄσ προστέξῃ καλῶς τὸ συνεδρίου εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, καὶ θέλει ὅμολογήτει μετ' ἐμοῦ ὅτι ἡ Γαλλία πρέπει νὰ φαίνεται ὡς μέγα στρατόπεδον. 'Ἐλπίζω δὲ ὅτι δέλει διατηρηθῆ ἡ εἰρήνη, ἐὰν ὅμως ἐμπορέσῃ νὰ διατηρηθῇ χωρὶς νὰ έλάχῃ τὴν τιμὴν καὶ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου μας.

— 'Ο Ταχυδρόμος ἡ ἐφημερίς περιέχει τὰ ἔξι: Συζητουμένου χίεις ἐν τῷ συνεδριῳ τῶν Κοινῶν τοῦ τῶν πολεμικῶν προϋπολογισμοῦ, ἀνέφερεν ὁ Κύριος Ἀρδιγές περὶ τῶν μεγάλων τῆς Γαλλίας στρατιωτικῶν καθοπλισμῶν, σίγινες

κατ' αὐτὸν ἡδύναντο νὰ βάλων εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειάν μας. Δὲν εὑρίσκομεν ὅμως εὐλόγους αὐτοὺς τοὺς φέρους. 'Εντεῦθεν ἡ ἐφημερίς τὰ 'Ἐωθινὰ Χρονικὰ ἐρωτᾶ' ἀν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἀνακατωθῶμεν εἰς τὰς ἔριδας τῆς ἡπείρου. «Ἐὰν, λέγει ἡ ἐφημερίς αὐτῇ, ἡ 'Ρωσία, ἡ Πρωσία καὶ ἡ Αὐστρία ἔχουν ἀτέρασιν νὰ συμμαχήσωσι κατὰ τῆς Γαλλίας, ἀς φροντίσωμεν νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὸ νὰ εἴμεθα μεσιτεύοντες. Καθότι δέλουν ἐπωξήσητε πολὺ τὰ βάρη, τὰ ὄπλα ἐπετέθησαν εἰς ἡμᾶς ἀφ' ὅτου ἐπολεμήσαμεν δι' ἄλλα ἔθνη.»

Τῶντι ὁ τῆς Ἀγγλίας λαὸς δὲν δέλει κάμει πλέον Θυσίας διὰ συμφέροντα ἀλλότρια. Δεῖξον εἰς αὐτὸν ὅτι ἀπειλοῦνται τὰ ἂντα αὐτοῦ συμφέροντα, καὶ ὅτι βλάπτεται ἡ τιμὴ του, καὶ δέλουν ἐγερθῆ ὅλοι ἔνας τοῦ ἐσχάτου ἀνθρώπου ἀλλὰ δὲν δέλει κατορθώτες τις νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸ μέσον τῆς πάλης δι' ἔριδας ξένων τόπων.

'Εκ Ῥώμης, 7 Φεβρουαρίου.

Διὰ τὰς ἀποστασίας τὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Ῥωμαγδιόλης συμβάσας, ὁ νεωστὶ δικηγειροτονηθεὶς Πάππας Γρηγόριος ὁ ΙΣΤ ἐξέδωκεν ἐκ τῆς Ῥώμης προκήρυξιν τὴν 28 Ιανουαρίου, διὰ τῆς ὥποιας ἐφχνέροντες τὴν θλίψιν του διὰ τὰ δεινὰ ἐκεῖνα συμβάντα, καὶ πατρικῶς ἐνουθέτει τοὺς λαοὺς νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὑποταγὴν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παραίνεσις αὕτη ἀπέβη ἀτελεσφόρητος, ὁ Καρδινάλιος Βερουέτης, Ἀντιγραμματεὺς τῆς Πολιτείας, ἐξέδωκε την 6 τοῦ ἐνεστῶτος διάταγμα, διὰ τοῦ ὥποιου γνωστοποιεῖ ὅτι ἡ Αὔτοῦ Ἀγιότης ἀναγκάζεται: Ινὰ ὥπλισθη τὴν αὐστηρότητα τοῦ Κριτοῦ ὅτι ἀνακηρύζτει ὡς ἀκύρους καὶ παρανόμους ὅλας τὰς πράξεις τὰς ἐν ταῖς ἀπεστατημέναις ἐπαρχίαις ὑπογραφείσας ὑπὸ τῶν ἀγυπτιανῶν του ὅτι εἶναι ἐγγὺς τοῦ νὰ καλέσῃ ὅλους τοὺς πιστοὺς ὑπηκόους εἰς ὑπεράσπεσίν του ὅτι δέλει νὰ διατηρήσῃ ἀνέπαφον καὶ ἀπαραβίαστον τὴν εἰς χειράς του ἐμπιστευμένην κληρονομίαν τοῦ Ἅγιου Πέτρου· ὅτι προσφέρει πάλιν τὴν συγχώρησιν εἰς τοὺς ἀποστάτας· ὅτι τέλος πάντων, ἐὰν καὶ ἡ τελευταία αὕτη παραίνεσις δὲν τελεσφορήσῃ, δὲν δέλει μείνει ἀγενέργητος εἰς τὰς χειράς του ἡ παρὰ θεοῦ δοθεῖσα εἰς αὐτὸν πνευματικὴ δύναμις.

(Ιον. Ἐφ.)

Εἰς τὴν κατὰ τὸν Ιανουαρίον γενομένην ἔναρξιν τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς τῆς Ολλανδίας ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπουργὸς Κύριος Βερστόλκος ἐγνωστοποίησεν εἰς αὐτὴν τὴν δικηγοριτύητιν τοῦ Βασιλέως Γουλιέλμου Α ἐναντίον τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Βελγίου, ως πρᾶξεως πολιτικῆς, ἵτις μετέβαλλε τὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν χωρὶς συνθήκης καὶ χωρὶς ἀποχήμιωσιν.

Ωμολόγησεν ἔπειτα ὁ ἐπουργὸς ὅτι φάίνονται: ἀναπόρευτοι βελτιώσεις τινὲς εἰς τὸν θεμελιώδη νόμον τοῦ βασιλείου, ὃστις ἔγεινε διὰ διο πάντη διεφόρους λαχούς. Μεταξὺ δὲ τῶν προβληθέντων ἐλευθερίων μέτρων δὲν ἐνδούσῃς ἡ Κυβερνήσεις τοῦ Βασιλέως νὰ διακηρύξῃ ὅτι καταγίνεται ἀκαταπάχυστως περὶ τις ἔλλογον σύστημα τῆς τῶν ὑπουργῶν εὐθυνῆς.

Ἀναγγέλει δὲ ὅτι ἡ Κυβερνήσεις ζητεῖ νὰ συνδικαλλάξῃ τὴν κατὰ τῆς Βελγικῆς ἐπαναστάσεως διαχωριστήν της μὲ τὴν ἀναγκαστῶν παραχθεῖσαν ἀρχὴν τῆς διαχωρίσεως τῶν δύο τόπων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑΝΙΑ ΛΟΓΙΣΜΟΥ
Αθετήσασι, λέγει, αἱ δυνάμεις τὴν ἀρχὴν τοῦ μὴ μεσοράχειν, ἡ πειλησχ τὸν Βασιλέα μὲ τα ὥπλα εἰς τὰς χειρας

νάση τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Σκάλας ἐνδοὺς δὲ εἰς τὴν αὐλὴν ταύτην διὰ ν ἀποφύγη μεγαλύτερα δεινὰ, δια-
μαρτύρεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ προσκαλεῖ τὸν λαόν του νὰ
διμαρτυρηθῇ ἐναντίον τῆς τὴν ἀξιοπρέπειάν του καὶ
τὰ τοῦ ἔθνους δίκαια γενομένης ὕβρεως.

— Δέγεται ὅτι ἡ γρηματικὴ πασότης, τὴν ὅποιαν ἔχει
δικαιον νὰ ζητῇ ἡ Ολλανδία παρὰ τοῦ Βελγίου διὰ δια-
φορούς λόγους ἐξ αἰτίας τῆς διαχωρίσεως, ἀναβαίνει συ-
νειδεῖς Ι37 ἑκατομμύρια Φλωρίνια.

(Καθολ. Ἐφ.)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Απὸ τὰς ἐν τῷ βασιλείῳ τῶν Κάτω - Χωρῶν γενομένας
κακετεῖς παρατηρήσεις περὶ τῶν κατὰ μῆνα γεννήσεων καὶ
θανάτων, ἰσομηκῶν θεωρουμένων δὲλων τῶν μηνῶν, ἐξάγεται
ἢ ἔτης κλίμαξ τῆς ἀναλογίας.

Γεννήσεις. Θάνατοι.	Γεννήσεις. Θάνατοι.
Ιανουάριος. 1091—1196	Ιούλιος. 851 — 833
Φεβρουάριος. 1071—1177	Δεκεμβρίου. 915 — 826
Μάρτιος. 1117—1171	Σεπτέμβριος. 993 — 890
Απρίλιος. 1017—1091	Οκτώβριος. 1003 — 937
Μάϊος. 934—978	Νοεμβρίος. 1011 — 952,
Ιούνιος. 876—897	Δεκέμβριος. 1021 — 1043.

Οὐεν φαίνεται ὡς ἐναργῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ μεγα-
λύτερον πλῆθος τῶν τε γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων συμ-
βαίνει εἰς τὰς χειμερινούς μῆνας.

Ἐκτίνος ἐπιστολῆς τοῦ Κυρίου Χατωνόβου πρὸς τὴν ἐν
Παρισίοις ἀκαδημίᾳν τῶν ἐπιστημῶν συνάγεται ὅτι κατ' ἀρ-
χὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος μεταξὺ 1000 ἀνθρώπων
ἐφθανον εἰς τὴν ἐξηκονταετῆ ηλικίαν: ἐν μὲν Βιέννῃ 135,
ἐν δὲ Γλασκούῳ (Γλασκόῳ) 153, ἐν Λονδίνῳ 195, ἐν
Πεδεμοντίῳ 211, ἐν Προβηγκίᾳ 235, ἐν ταῖς Κάτω Χώ-
ραις 239, ἐν τῇ Γαλλίᾳ 246, ἐν Οκκιτανίᾳ (Διγγούχ-
δόνῃ) 256, ἐν Παρισίοις 263, ἐν Ἐλβετίᾳ 274, ἐν τῇ Κο-
μιτείᾳ τῆς Νικαίας 296, ἐν Βαλεσίᾳ 352, ἐν τῇ Σκω-
τίᾳ 355, ἐν Καδούρκῳ (Κουέρκῃ) 401. Κατὰ μέσον ὅρου
δηλονότι, ἐκ 1000 ψυχῶν ἐπὶ τὴν Εὐρώπην 231 ἐφθανον
εἰς τὴν ηλικίαν τῶν 60 χρόνων. Παρετήρησε δὲ οὗτος πρὸς
τοῖς ἄλλοις ὅτι τὸ ίμιστι, μιᾶς γενεᾶς ἀπέθνησεν, ἐν μὲν
τῷ: ἀμστελοδέμῳ μετὰ τὸν 20 χρόνον, ἐν δὲ τῇ Νικαίᾳ
μετὰ τὸν 30, καὶ ἐν τῇ Βαλεσίᾳ μετὰ τὸν 40.

ΓΕΩΡΓΙΑ.

Αἰτία ἀκαρπίας τῶν καρποφόρων δένδρων.

Αὐτὸ τὸ φαινόμενον ἐκπλήττει πολλάκις τοὺς γεωργούς,
καὶ σὺν σχεδόν ἀγνοοῦν τὴν αἰτίαν.

Πρέπει πρῶτα νὰ ἐξεύρωμεν ὅτι ὅλα τὰ εἰδὴ τῶν καρ-
πῶν διαφθείρονται μὲ τὸν καιρὸν, καὶ ὅτι απανίως μεταγεν-
νῶνται διὰ τοῦ σπόρου. Τὸ δένδρον χάριν λόγου ἀποῦ γεννᾶ-
ται ἀπὸ σπόρου ἑνὸς καλοῦ μῆλου, ἢ ἀπὸ τὸ κουκοῦται ἑνὸς
ἀξιολόγου ἁδακίνου, δὲν κάμνει ποτὲ τὸ ἕδιον εἶδος, ἀλλὰ
πολλὰ κατώτερον, ἢ διόλου ἄγριον. Διὰ τοῦτο ἐπενοχὴν ἡ
ἔμρυτείκ, δηλ. τὸ ἐγκέντρωμα ἢ μπολιασμός καθὼς τὸ ἐξεύ-
ρουν σῆλοι, ὁ μόνος τρόπος, διὰ τοῦ ὅποιου διατηροῦνται
καὶ βελτιώνονται τὰ εἰδὴ τῶν καρπῶν. Τὸ δένδρον ὅμως ἀπὸ
τὸ δόποιον λαυρίν. τινὰς τὸ ἐγκέντρωμα, πρέπει πρῶτον νὰ

καρποφορήσῃ, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ δύναμιν. Ήτο διότι λοιπὸν
οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἀγνοιάν των μὴ προσέχοντες τὰ δέν-
δρα ὅποῦ ἐγκεντρόνουν, ἢ δὲν καρποφοροῦν παντελῶς, ἢ καὶ
ἄν κάπουν πρῶτον πολλὰ ὀλίγους καρποὺς, μετὰ δύο ἢ
τρεῖς χρόνους πίπτουν εἰς παντελῆ ἀκαρπίαν. Τὰ τοιαῦτα
δένδρα ἡμποροῦν πάλιν νὰ καρποφορήσουν, ἀν ἐκ νέου ἐγκε-
ντροῦν ἀπὸ δυνατὸν δένδρον, τὸ ὅποιον ἥδη ἀκαρποφόρησεν.

Βλέπομεν ἐνίοτε μερικά φυτὰ ἀσθενῆ, καὶ πάσχοντα, τὰ
ὅποια δὲν ἀναλαμβάνουν μὲ σόην τὴν ζώων, τὰ ἄτομα
ὅποῦ δὲν ἐφθασκεν ἀκόμη εἰς ἄριμην ηλικίαν δὲν εἶναι ἀρ-
μόδια διὰ νὰ καρποφορήσουν.

Γ. Παλαιολόγος.

Δῶρα εἰς τὸ ἐν Αἴγινῃ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Ο Ρώσος Πρέσβεις Ἰππεὺς Ιω. Παπᾶ Ρηγόπουλος
παλαιὰν ἐπιγραφήν,

Ο Κ. Δημήτριος Καράκος Νεκρολογικὸν ἀνάγλυφον.

Ο Αγιος Αἴγινης χειρόγραφον περιέχον τὰς θείας λε-
τουργίας μὲ χρυσᾶ ποικίλματα.

Ο Κ. Αἰμιλίος Τιτάλδος Κεφαλλήνιος καθηγητὴς τῆς
ιστορίας εἰς τὸ ἐν Βενετίᾳ Αὐτοκρατορικὸν διδασκαλεῖον,
43 τόμους τῆς νέας ἐκδόσεως τῆς φυσικῆς ιστορίας τοῦ
Βαυψῶνος, μὲ τὴν προσθήκην τῆς μεταφρασθείσης καὶ
τυπωθείσης παρ' αὐτοῦ πελεκτίμου ιστορίας τῆς Ἐλληνι-
κῆς φιλολογίας τοῦ Schoell.

ΝΑΥΙΑΙΑ.

ΔΙΜΗΝ ΣΥΡΑΣ. Απὸ τῆς 16 μέρει τῆς 28 Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Πλεῖστα 36 εἰς ὃν Ἐλληνικὰ μὲν 24, Ιόνια δὲ 5, Ρωμαϊκά 4,
Γαλλικά, Αὐστριακά καὶ Ἀγγλικά σύζητα.

Ἐλθόντα, ἐξ Αἰγαίου πελάγους 21, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 3, ἐκ Αι-
βρίου 2, ἐξ Ἀλεξανδρείας, Μαθώνης, Θεσσαλονίκης, Θάσου, Σμύρνης
καὶ Διονίσου ἀνὰ ἓν, καὶ ἐκ τῶν Παραλίων μικρᾶς ἀσίας 4.

Καὶ πλειάρια ἔωνται καὶ ἐξωθεν τῆς Επικρατείας 15τ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 87 πλοῖα, ἐξ ὃν 68 μὲν Ἐλληνικά, 8 δὲ Ρωμαϊκά, 5 Ιό-
νια, 2 Αὐστριακά, 3 Θρακιανικά καὶ 1 Γαλλικόν.

Διευθυνθέντα 19 εἰς διαφόρους νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 5 εἰς
διάφορα παράλια τῆς Πελοποννήσου, 9 εἰς Κωνσταντινουπόλειν, 7 εἰς Σμύρ-
νην, 3 εἰς Θεσσαλονίκην, 2 εἰς τὰς Άθηνας, 2 εἰς τὴν Εὔβοιαν, 1 εἰς
Χίον, 2 εἰς τὰς Ίονίου νήσους, 1 εἰς Ναυπάκτον, 2 εἰς Κά. 2 εἰς Κρήτην,
1 εἰς Τούνεζ, 2 εἰς Καλαμάτα, 2 εἰς Μασσαλίαν, 1 εἰς Λιβύρνου, 1 εἰς Κύπρον,
1 εἰς Βώλον, 1 εἰς Αίγαν, 1 εἰς Κυδωνίας, 1 εἰς Φωκαίς, 1 εἰς Ποντρούμι, 19 εἰς διάφορα παράλια τῆς Ασίας.

Καὶ 16α πλειάρια εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φροτωμένα.
Εἰδη ἐχαγθέντα. Σίτος, διάφορα γεννηματα, τομάρια, οίνος, λάδι,
δασί, ἀνθράκες, βαρβάκι, τσανάκια, πραστὸν ψάρι, τζευράκι, λουλάκι,
τάβλια, ξυροπίστα, ράκι, καπνός, φωτοζύλα, βευτζιάδι, ρύζι, λεμόνια,
πορτογάλια, ζάχυρο, καφρές, σαμαράμι, ρεβύνθια, κειρστεχνήματα καὶ ἔπλι-
πλα κτλ.

ΔΙΜΗΝ ΝΕΟΚΑΣΤΟΥ. Καθ' ὅλον τὸν Φεβρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Πλεῖστα 26, ἐξ ὃν 20 μὲν Ἐλληνικά, 5 δὲ Αὐστριακά,
5 Ιόνια, 3 Ρωμαϊκά, 1 Γενουβεζικά, καὶ 1 Τσιρκικά.

Ἐλθόντα το μὲν ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου, 2 δὲ ἐκ τῶν
νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, 2 εἰς Τεργέστην, 3 εἰς Μασσαλίαν, 3 εἰς
τὸν Ιονίων νήσων, 2 εἰς Μάλτας, 2 εἰς Λιβύρνου, 1 εἰς Σμύρνης καὶ 1 εἰς
Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰδη εἰσαγθέντα διάφορα.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Πλεῖστα 24, ἐξ ὃν 1 μὲν Ρωμαϊκὸν εἰς Πόρον, 2 δὲ Ἐλληνικόν
εἰς Πάτρας καὶ δύο εἰς Τούνεζ, 1 Αὐστριακόν εἰς Τεργέστην καὶ 1 εἰς Κύπρον,
2 Ελληνικά καὶ 1 Ιόνιον εἰς Λιβύρνου, 1 Ελληνικὸν εἰς Μεσολόγγιον, 1 Ιόνιον
εἰς Παξούς, 1 εἰς Τζίρμπην, καὶ 1 εἰς Καλαμάταν, 1 Ελληνικὸν εἰς Ζάχυ-
ρον, 1 Ελληνικά καὶ 1 Αὐστριακόν εἰς Σύρου, 1 Ρωμαϊκόν εἰς Μεσσήνην, 1
Τσιρκικόν εἰς Τρίπολιν, 1 Αὐστριακόν καὶ 1 Ρωμαϊκόν εἰς Κωνσταντινουπόλειν.

Εἰδη εἰσαγθέντα διάφορα ἐκ τῶν εἰσαγθέντων.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Αρ. 21, Σελ. 3, στήλ. 6, στήλ. 3, κάτωθεν. Γράφει ο
Μαρτίου Η. 1831. ΑΔΑΝΑΚΑΛΕΙΜΑ. ΜΟΗΝΙΑΝ
(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)

830 θτὶ τὴν 5. τῷ αὐτῷ μήνι, εἰς τοποθεσίαν
αλάτια πλησίον τῆς κάμης Πεντενορίων
ἐπαρχίας Σαλώνων, ἐπλήγωσε Θαυματηφόρως
βολῆς πιεύλης τὴν σέρπιας τότε νυμφευθεῖσαν σύ-
γόντα Χρυσόλαν Γιαννιτζόπλαν συγχώριόν του,
καὶ μετ' ὄλιγας ήμερας ἐτελεύτησε, καὶ ὅτι μετὰ
τραγικὴν ταύτην πράξιν ἐδόθη εἰς Φυγήν.

Τὸ Δικαστήριον αὐγούσην τὴν διαμονήν της, ἐξέδωκε
καθήκοντα Ἑντάλματα διὰ μέσου τῆς Διοικητοῦ
Σαλώνων καὶ τῆς Ἀσυνομίας Μαλανδρίνων.

Αλλ' ἐπειδὴ ἀχρεῖς ὥρας ὁ ἐγκαελίμενος δὲν ἔνεφε
μῆθι, ὅδε παρὰ τῶν διαληφθεισῶν Ἀρχῶν κατεχέθη.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αὐταφορὰν τῇ ἐξετασθῇ ἐντέλ-
λεται καὶ αὐθις τὸν Γεώργιον Μακρυγιανόπλανον Γκέ-
γκαν απὸ Παλαιοχώρη Μαλανδρίνων, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ
εἰς τὸ Δικαστήριον τότο ἐντὸς δέκα ήμερῶν απὸ τὴν
διὰ τῆς ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ δημοσίευσιν τῇ τελευταίᾳ τέττα
Ἐντάλματος.

Μὴ ἐμφανιζομένα δὲ τῇ διηθέντος ἐπὶ τῆς μηνιδε-
στεις προθεσμίας, τὸ Δικαστήριον, δυνάμει τῇ 309
ἀρθρῷ τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας, θέλει με-
τεγγυάσεις ὅλην τῷ τὴν περιεστίαν.

Ἄπασαι αἱ Ἀρχαὶ τῷ Κράτει τὸν θέλειν εὐαρε-
στῆθαι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν σύλληψιν τέττα τὸ
Φυγοδίκη, ἐὰν κατὰ περίσσασιν ἥθελεν εὑρεθῆ εἰς τὰ
Τμήματά των.

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ,
αντίγραφα δὲ νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ
Φυγοδίκη, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας της, εἰς τὴν
ἀγορὰν καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίου.

Χαρακτηριστὰ τῷ Φυγοδίκη ὄνομα Γεώργιος Μα-
κρυγιανόπλανος Γκέγκας, πατέρις Παλαιοχώρη τῆς
ἐπαρχίας Μαλανδρίνων, ἡλικία χρόνων εἴκοσι ὅκτα, α-
νάστημα ὑψηλὸν γεμάτον, χρῶμα λευκὸν, ὁφθαλμοὶ
γαλανοὶ, τρίχες ξανθαί, μύσαξ ξανθὸς καὶ πρόσωπον
ερυγγυλὸν γεμάτον.

Ἐν Σαλώνοις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1831.

Ο Πρόεδρος Χ. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Τ. Ε. Γραμματέως Π. Ζωγράφος.

Ἀρ. 2200. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ.

Ο Διοικητὴς Λιδωρικίων, διὰγωγῆς τῷ 260. τῆς 29
Δύγιας 1830, ἐγκαλῶν εἰς τὸ Δικαστήριον τότο.

τὸν Δημήτρειον Κονδυλόπλανον, Θωμᾶν Κατζγιαν-
νόπλανον, καὶ Γεάργυρον Λαγιαντρεύπλανον, ὅλες ἐ-
τῆς καμποπόλεως Παλαιοχώρης τῆς ἐπαρχίας Λι-
δωρικίων, κατηγορεῖ ὅτι, ὃ μὲν πρῶτος ἐφόνευσε διὰ
βολῆς τοφεκίων τὴν 18 Αὐγούστου 1830 ἐν Παλαιοχώ-
ρῃ τὸν συγχώριον καὶ γαμβρόν τοῦ Γεώργιου Σταυρόπλανον,
καὶ ἐπλήγωσε Θαυματηφόρως τὴν σφραγίδαν
αὐτῷ καὶ σύζυγον τῷ φονευθέντας, οἱ δὲ ἔτεροι ἐγένοντο
συγένοχοι ἐκ προμελέτης αὐτῷ καὶ συμπράκτορες, καὶ
ὅτι μετὰ τὴν πράξιν ἐδροπέτευσαν πάντες.

Τὸ Δικαστήριον ἀκολούθων ἐν τέτῳ τὰ περὶ Φυ-
γοδίκων διαταττόμενα, ἐνήργησε τὰ καθήκοντά τε
κατὰ τὰς τύπους.

Ἐπειδὴ δὲ ἀχρεῖ τῷδε οἱ διαληφθέντες τρεῖς ἐγκλη-
ματίαι, δὲν ἔνεφαντησαν, τὸ Δικαστήριον κατ' αὐταφορὰν τῇ ἐξετασθῇ ἐντέλλεται καὶ αὐθις τὸν Δημήτρειον
Κονδυλόπλανον, Θωμᾶν Κατζγιαννόπλανον καὶ Γεώργιον
Λαγιαντρεύπλανον, ἐκ τῆς καμποπόλεως Παλαιοχώρης
τῆς ἐπαρχίας Λιδωρικίων, διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς
τὸ Δικαστήριον τότο ἐντὸς δέκα ήμερῶν, απὸ τὴν
διὰ τῆς ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ δημοσίευσιν τῇ τελευταίᾳ τέττα
Ἐντάλματος, ἀλλέως, δυνάμει τῇ 309 Ἀρθρού τῆς
Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας, θέλει μεσεγγυηθῆ ὅλη
τῶν ή περιεστίας.

Ολαὶ αἱ Ἀρχαὶ τῷ Κράτει ὁφείλουν ναὶ ἐπαγρυ-
πνῶσιν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν Φυγοδίκων τέττων, ἐὰν
κατὰ περίσσασιν ἥθελον εὑρεθῆ εἰς τὰ Τμήματά των.

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ,
αντίγραφα δὲ νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν κατοικίαν τῶν
Φυγοδίκων, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας των, εἰς
τὴν αγορὰν καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίου.

Χαρακτηριστὰ τῶν Φυγοδίκων. Τῷ Δημητρίῳ Κον-
δυλοπλάνῳ, πατέρις Παλαιοχώρης ἐκ τῆς ἐπαρχίας
Λιδωρικίων, ἡλικία εἴκοσι χρόνων, ανάστημα ὑψηλόν,
χρῶμα μελαγχενόν, ὁφθαλμοὶ γαλανοὶ, τρίχες μαύ-
ροι, αμύσαξ καὶ ξηρὸς τὸ πρόσωπον. — Τῷ Θωμᾷ
Κατζγιαννόπλανῳ, πατέρις Παλαιοχώρης, ἡλικία εἴκοσι δύο χρό-
νων, ανάστημα κοντὸν, ὁφθαλμοὶ γαλανοὶ, τρίχες
ξανθαί, πρόσωπον σε γυγυλὸν μὲν ὄλιγον μύσακος.
Ἐν Σαλώνοις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1831.

Ο Πρόεδρος Χ. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Τ. Ε. Γραμματέως Π. Ζωγράφος.